120

BAKONYI KARSZTVÍZ

BAKONYKARSZT VÍZ- ÉS CSATORNAMŰ Zrt.

XXIV. ÉVFOLYAM 4. SZÁM | A ZRT. LAPJA | 2019. DECEMBER

TARTALOM

BAKONYKARSZT-FEJÉRVÍZ BARÁTSÁGOS TALÁLKOZÓ 2

HELYTÁLLÁS KECSKEMÉTEN 2

ESZKÖZ A BIZTONSÁGOS MUNKAVÉGZÉSHEZ 3

HUMÁN HÍRMORZSÁK 3

CSAPVÍZ FILLÉREK, ÁSVÁNYVÍZ FORINTOK, PROFIT MILLIÁRDOK 4

E-JÁRMŰVEK BEMUTATÓJA A KOMÁROMI GYÁRBAN 5

A FAGYKÁROK ELKERÜLHETŐK! 5

SIKERES ÜZEMLÁTOGATÁS, FIGYELMES GYEREKEK 6

VÍZÜGYI – TŰZÜGYI CSIPET-CSAPAT ÉPÍTÉS 6

KALANDOK AZ ÖTÖDIK KONTINENSEN 7

TÚRA A CUHA-SZURDOKBAN 8

A pénzügyes csapatépítő vidám résztvevői

A lap melléklete a 2020-as színes naptár

SZOMSZÉD VÁRAK ÖSSZENÉZNEK

BAKONYKARSZT-FEJÉRVÍZ BARÁTSÁGOS TALÁLKOZÓ

Nem tudom hol, s mikor, de a címben nevezett társaságok vezérei egymásra pillanthattak, s ez elég volt ahhoz, hogy meg is szülessen az ötlet: jó lenne szakmai találkozót szervezni a két cég munkatársai között, mondjuk úgy tapasztalatcsere céljából, így is segítve egymás munkáját. A találkozó november elején meg is valósult Veszprémben. Központunk kistárgyalójában, minőségirányítás, kiszervezés (különböző munkák vállalkozókkal való elvégeztetése), laboratórium, hulladékgazdálkodás témakörökben.

Tekintettel arra, hogy a hulladékgazdálkodás témáját hamar „lezongorálták" – a két fél mindenben, messzemenően egyetértett – így utólag szinte külső megfigyelőként emlékezhetek a történtekre.

Barátságos mérkőzés ide, barátságos mérkőzés oda, ami így, megfigyelőként „lejött" az röviden summázva: kollégáim nagyon magas szakmai színvonalat „toltak". Ez az összegzés nem a hízelgés igényéből fakad, hanem abból a megállapításból, hogy bármely kérdés is merült fel a találkozón, jelzett kollégák szájából minden esetben frappáns és határozott válaszok hangzottak el.

A megbeszélés „powerpontos" előadásokkal indult, melyre keleti szomszédaink kérdésözönnel reagáltak. Az köztudott, hogy Horváth Andrásné Jutka szíve-lelke benne van a laborban, Renkó Ádám eléggé „toppon nyomja" a műszaki osztály élén, de ha esetleg még nem jutott volna el hír, itt jegyezném meg, hogy Szabó-Csuka Dóra is igen a helyén van a minőségirányítás élén, mint azt a jelzett kollégáknak a kérdésekre adott válaszai fényesen bizonyították.

Valószínűsíthető, hogy a fejérvizes kollégák fejében hamar megérlelődött a gondolat, hogy ide bizony érdemes volt eljönni, s nemcsak azért, mert menet közben pogácsa, ebédkor szendvics eszegetés dobta fel a napot, ami délután a különböző témák felelőseinek eszmecseréjével folytatódott.

A szomszédolás, a vendéglátás végül is sikeres és hasznos volt mindkét csapat számára. Érződött, hogy nem vagyunk kispályások a mindennapok tétmeccsei során sem.

Blaskó István

XV. ORSZÁGOS ÜGYFÉLSZOLGÁLATI VERSENY

HELYTÁLLÁS KECSKEMÉTEN

A Magyar Víziközmű Szövetség a Bácsvíz Zrt.-vel együttműködésben, az idén tizenötödik alkalommal rendezte meg az Országos Ügyfélszolgálati Versenyt és Értékesítési Konferenciát Kecskeméten 2019. október 9-10-én.

A versenyen a BAKONYKARSZT Zrt.-t Baloghné Kemény Gabriella, Fülöp Erzsébet és Hoffmann László képviselte. A versenyen szituációs feladatot, szakmai tesztet, és felhasználók részére válaszlevelet kellett készíteni. A versenyen 17 víziközmű-szolgáltató indított csapatot. A feladatok értékelését követően a BAKONYKARSZT Zrt. csapata jól helytállt, a középmezőnyben végzett, s a 8. helyet szerezte meg, éppen csak lecsúszva az előző helyről.

Az idei versenyt a DMRV Zrt. csapata nyerte, a második helyezett a DRV Zrt. lett, a harmadik helyen pedig az ÉDV Zrt. végzett.

A résztvevők a konferencián érdekes előadásokat hallgathattak többek között az online ügyfélszolgálati megoldásokról, a távleolvasási rendszerek alkalmazhatóságáról.

A verseny lehetőséget adott a tapasztalatcserére, az aktualitások megvitatására, ezzel elősegítve a szakemberek felkészültségét és az egymás közötti kommunikáció erősödését.

K.A.

Hoffmann László, Fülöp Erzsébet, Baloghné Kemény Gabriella és dr. Kizlinger András

VÁRPALOTAI ÜGYFÉLSZOLGÁLAT

AZ ÉRTÉKESÍTÉSI OSZTÁLY IRÁNYÍTÁSÁVAL

A BAKONYKARSZT Zrt. 2019. évben áttért a bekötési vízmérők évi egyszeri leolvasására. A leolvasási és számlázási tevékenység változásával, valamint az online ügyfélszolgálat bővítésével a BAKONYKARSZT Zrt. a várpalotai ügyfélszolgálati tevékenységét 2019. november 04-től, a székhely szerinti értékesítési osztály irányítása alá helyezte. A szervezeti átalakítástól függetlenül a várpalotai fiókiroda változatlan nyitva tartással fogadja a felhasználókat.

ÜLTETŐSZÉK

ESZKÖZ A BIZTONSÁGOS MUNKAVÉGZÉSHEZ

Társaságunk alaptevékenységéből adódóan sajnos jelentősen ki vagyunk téve a veszélyes munkakörülményeknek. Így aztán a balesetek elkerülése, a biztonságos munkavégzés mindig is kiemelt jelentőségű volt a BAKONYKARSZT Zrt. és jogelődjei életében. Anyagi erőforrást nem sajnálva folyamatosan kerestük és keressük az újabb, a jobb és a biztonságosabb technológiákat, eszközöket.

A különösen veszélyes munkafolyamatok egyike a szivattyúcsere, amibe beleértendő minden olyan tevékenység, ami a csőrakat megmozgatásával jár (például a termelőcső kilyukadása, kábelsérülés, szondacsere stb.). Az ilyen irányú kötelezettségeink számosságban ugyan nem veszik fel a versenyt a csőtörési hibaelhárítással, de azért jelentős kockázatot rejtenek magukban.

A szivattyúcsere során régóta probléma a megfelelő kiemelő szerkezetek használata. A BAKONYKARSZT Zrt.-nél évek óta folyamatban van egy projekt, ami ennek a problémának a megszüntetésére hivatott. A viszonylag hosszú fejlesztési idő több okra is visszavezethető. Alapvető gond az, hogy a jelenlegi eszközeink súrlódásos megfogási elvéhez igazodó szerkezetet terveztetni nem lehet. Így más megoldást kellett keresni. Nehéz volt a szükséges alapadatok begyűjtése – csőrakat névleges átmérője, súlya, a karimák kialakítása, mérete stb. –, mert azok a megfelelő formában még nem álltak rendelkezésre. Az ismert megoldások technológiai elveit is felhasználva, elkezdtünk egy teljesen új eszközt tervezni. Nehezítette a kialakíthatóságot a BAKONYKARSZT Zrt.-nél használatos csőrakatok sokszínűsége, illetve az, hogy csak „fejben” végezhettünk szimulációt a működésről. Mindezek ellenére megterveztünk és legyártottunk egy próbaverziót NA80-as csőrakathoz.

A legyártott ültetőszékkel a BAKONYKARSZT Zrt. üzemegységei közösen, a Gyulafirátóti kút területén, november 12-én végeztek el egy próbát, a használhatóságra vonatkozólag. A próba során nagyon sok jó, és konstruktív ötlet merült még fel a kialakítással kapcsolatosan. Ezeket az ötleteket, mint például a függőleges tengelyhez képest szimmetrikusan kialakított kétféle alátámasztó rész, vagy az alátámasztó rész megmagasítása 3 centiméterrel, be fogjuk építeni a szerkezetbe. A javaslatokat ezúton is köszönjük az ötletgazdáknak!

A használhatósággal kapcsolatosan a kollégák általános vélekedése már a helyszínen is pozitív volt, de a próba tapasztalatai, és a módosító ötletek alapján, bízom benne, hogy kifejezetten jól használható és biztonságos eszközök bevezetésére lesz lehetség a közeljövőben társaságunknál.

Renkó Péter

Az ültetőszék használat közben

HUMÁN HÍRMORZSÁK

Új munkavállalók

Szeifer Péter csatornaüzemi és szennyvíztisztítótelepi gépkezelő (Nagyvázsonyi Üzemvezetőség);

Fliegh Máté csatornaszolgáltatási művezető,

Kósa Károly villanyszerelő,

Tamás Tamás csatornaüzemi és szennyvíztisztítótelepi gépkezelő (Várpalotai Üzemmérnökség);

Benkő Dalma laboratóriumi technikus (Központi Laboratórium);

Szukop Judit telefonos ügyfélszolgálati ügyintéző (Értékesítési Osztály).

Munkaviszonyuk megszűnt

Lőrincz Rita adminisztrátor (Várpalotai Üzemmérnökség);

Kissné Lukács Ágnes telefonos ügyfélszolgálati ügyintéző,

Kretovics Gábor vízmérő-leolvasó (Értékesítési Osztály);

Nagy Nikolett laboratóriumi technikus (Központi Laboratórium).

Nyugdíjba vonult

Zsebe László tehergépkocsivezető (Veszprémi Üzemmérnökség);

Mátyás Károly csőhálózat és berendezésszerelő karbantartó (Nagyvázsonyi Üzemvezetőség).

Gratulálunk

Sasvári-Vesztergom Iriszéknek kislányuk Írisz (2019.10.25) és

Promber Gézáéknak kisfiuk Géza (2019.11.25) születéséhez.

Búcsúzunk

Dénes György kollégánktól, aki a Veszprémi Üzemmérnökségen csatornaüzemi és szennyvíztisztítótelepi gépkezelőként dolgozott.

Stadler Emese

CSAPVÍZ FILLÉREK, ÁSVÁNYVÍZ FORINTOK, PROFIT MILLIÁRDOK

Lassan a WC-t is ásványvízzel húzzuk le, ami a modernitás talán legelképesztőbb ellentmondása: a fejlett világban ugyanis az a jellemző, hogy tökéletes minőségű ivóvíz folyik a csapból, ennek ellenére meredeken emelkedik a palackozott vizek eladása. De miért kattantunk rá ennyire az ásványvízre és kik hálásak a forint-, euró- és dollármilliókért, amit ezért hajlandóak vagyunk kifizetni?

Mielőtt bárki félreértené, palackos vízre igenis szükség van olyan helyzetekben, amikor máshogyan nem lehetne ivóvízhez jutni – például vészhelyzetben, természeti katasztrófáknál. Ám az esetek 99 százalékában egyszerűen arról van szó, hogy nagyon kényelmes, amikor a víz ott van az ágyunk mellett, az autóban, vagy a nyári napokon hatosával a hűtőben.

A tökéletes marketing-fogás

Nem volt ez mindig így. A palackos víz világhódító útja abból az elképzelésből indult el, hogy a föld alól származó víz különlegesen egészséges, köszönhetően az évszázadok alatt kioldódó ásványi anyagoknak. Az ásványvíz-kultusz a 18. század folyamán kezdődött, elsősorban termálfürdők környékén, ahol jellemzően gyógyvizet, forrásvizet töltöttek a palackokba. Ezekről gyakran állította a forgalmazó, hogy ásványianyag-tartalmuk gyógyírt jelentenek mindenféle betegségre.

A korai orvostudomány nem igazán tudta megcáfolni vagy alátámasztani ezt az állítást. Ma már tudjuk, hogy a dolog mögött inkább a tudatlanság állt. Ahogy Európában és Amerikában nőttek a nagyvárosok, úgy öntöttek egyre több szennyvizet ugyanazokba a folyókba, amikből ittak és főztek. Vagyis a betegségek egy jelentős része a szennyezett víz használatából fakadt, így amikor a vagyonosabb polgárok a folyóvíz helyett fertőzésmentes, tiszta vizet kezdtek el inni, az az egészségükön is meglátszott.

A XX. század hajnalán megváltozott ez a helyzet, miután a tudomány és technológia fejlődésének köszönhetően megjelentek a víztisztító-üzemek és széleskörűen elérhetővé vált a tisztított csapvíz. Mivel ezután már nem volt szükség palackos vízre, a legtöbb ilyen cég csődbe ment.

Az egyik kivételt a francia Perrier jelentette, amely kisebb-nagyobb sikerrel, de fent tudott maradni. Amikor pedig a '80-as években be akartak törni az amerikai piacra, egy forradalmi reklámötlettel álltak elő. „A Perrier nem víz, hanem egy jómódúaknak készült üdítőital – „a vizek pezsgője", egy egészséges alternatíva, egyenesen dél-Franciaországból"– állította a mára klasszikusnak számító reklám.

Az agresszív kampány bevált, a Perrier hatalmas fellendülést ért el a forgalmazásban a tengerentúlon. Míg 1976-ban még csak 3 millió palackot, rá három évvel már 200 millió palackot adtak el az amerikai piacon. A Perrier később több amerikai ásványvízmárkát is felvásárolt, míg végül a francia céget egy még nagyobb hal, a Nestlé vette meg.

Az ásványvíz-mánia közben szép lassan a világ más részeire, így Magyarországra is becsorogott: 1998-ban még csak 23 liter ásványvizet ivott meg átlagosan egy magyar, ám ez a szám a múlt évre, 2018-ra 126 literre, vagyis két évtized alatt több mint ötszörösére ugrott. Ezzel mi, magyarok is az élvonalba vásároltuk be magunkat, s mindössze 14 literrel maradunk el az amerikaiaktól. Ráadásul egyre többet, arányaiban már ugyanannyi ásványvizet fogyasztunk, mint minden más üdítőitalt, gyümölcslevet, jeges teát egybevéve. A hatalmas kereslet természetesen hatalmas kínálattal párosul. Felmérések szerint a palackozott vizek piaca rövidesen meghaladja a 215 milliárd dollárt.

Pénz beszél

Az ásványvíz-biznisz olyan élelmiszeripari óriások kezében van, mint a Nestlé (Aquarel), Pepsi (Margitszigeti Kristályvíz) vagy Coca-Cola (Natur Aqua), ezek a vállalatok pedig hatalmas profitot generálnak a különféle palackozott vizek eladásából.

Fontos hangsúlyozni, hogy nem csak forrás-, vagy artézi kutakból nyert ásványvizekről van szó, hanem sok esetben sima csapvízről. A fent felsorolt cégek mindegyike rendelkezik olyan márkával, amely szó szerint palackozott csapvizet forgalmaz. Bár azt is megteszik, hogy fordított ozmózissal mindent kivonnak a vízből, majd mivel a desztillált víznek borzalmas íze van, mesterségesen hozzáteszik az

ásványi anyagokat. A csapvízhez fillérekért jutnak hozzá, aztán hatalmas árréssel értékesítik a boltokban.

Ezt persze a gyártók nem szeretik a fogyasztó orrára kötni, volt is ebből botrány a 2000-es évek elején, amely során arra kötelezték a Pepsi által forgalmazott márkát, hogy a víz eredetét feltüntessék. Itthon egy szigetközi palackozott víz verte ki a biztosítékot, miután kiderült, hogy a márka néhol 870 forintért árult palackozott terméke gyakorlatilag mosonmagyaróvári ivóvíz, amelynek literje 0,47 forintba kerül a nyugat-magyarországi településen élőknek, ha kinyitják a csapot.

Amint a példa mutatja, az artézi kutakból kinyert vizet is elképesztő nyereséggel lehet eladni. Ha „leházmozzuk" az adókat és a csomagolás költségét, maga a víz literje filléres kiadás az előállító számára. A növekvő eladásokat látva azonban kijelenthetjük: az emberek többsége boldogan a zsebébe nyúl és hajlandó a többszörösét kifizetni az ásványvízért, minthogy a csapból igya ugyanazt. Igaz, mondhatnánk, hogy a fröccshöz szénsavas vizet tölteni nem lehet a csapból, de a valóság az, hogy a legtöbbet manapság a szénsavmentes vízből vásároljuk.

A műanyagba fulladunk bele?

Számos környezetvédelmi akció hívja fel a figyelmet az egyre fokozódó veszélyre. Ilyen például az idén augusztusban 7. alkalommal megrendezett PET kupa, melynek során például nyolc-tíz tonna műanyaghulladéktól mentesítették a résztvevők a Felső-Tisza Tivadar és Záhony közötti szakaszát, csaknem 80 kilométeres távon 16 hajó és 320 fős legénység bevonásával. Ugyanezen a vidéken a szakemberek idén a folyó hullámterében egy méteres mélységből, fúrással vettek üledékmintát. A kutatók azt vizsgálják, hogy a régebben leülepedett talajrétegekben megtalálhatóak-e a mikroműanyagok, valamint hogy milyen baktériumok kísérik a folyami hulladékokat.

Egyébként a magukat gyakran a csapvíznél egészségesebbnek beállító ásványvizek a legfrissebb kutatások szerint irgalmatlan mennyiségű mikroműanyagot tartalmaznak, szemben a hagyományos csapvízzel.

Az egyre szaporodó környezetvédő akciók ellenére egyelőre kevés jel mutat arra, hogy a közeljövőben megtörne a palackos vizek varázsa. De egy olyan korban, amikor egyre többet gondolunk a fenntarthatóságra és a környezetvédelemre, talán egy kicsivel nagyobb eséllyel vonjuk kétségbe a klasszikus ásványvizes reklámokat, amikben a jóképű főszereplő a létező legkatartikusabb dolgokat éli át, miközben a világ *legtermészetesebb vizét* szürcsölgeti egy műanyag flakonból.

(A NOIZZ.HU nyomán)

„FELVILLANYOZÓ” ÉLMÉNY
E-JÁRMŰVEK BEMUTATÓJA A KOMÁROMI GYÁRBAN

Mindenki számára köztudott, hogy hamarosan beköszönt életünkbe az elektromos személyautózás, illetve az elektromos teherautózás kora. A BAKONYKARSZT Zrt. elkötelezett híve a környezetbarát, energia-hatékony és pénztakarékos megoldásoknak, ennek következtében keresünk és támogatunk minden olyan technológiát és költséghatékony megoldást, amely sokrétű, összetett logisztikai feladataink elvégzéséhez szükséges gépkocsi parkunk költségeinek csökkentésében segíthet. Céljaink megvalósításának érdekében tanulmányozzuk az elektromos autózás megvalósításának lehetőségeit cégünknél.

Ennek jegyében vettem részt – az EUROTRADE Kft. és a BYD Europe B.V meghívásának eleget téve – az e-teherjárművek és az e-buszok szakmai napján. Az eseményen mutatták be – Európában először – a BYD T3 elektromos hajtású zárt furgont, a BYD T6 elektromos hajtású dobozos teherautót, valamint a BYD K9U elektromos meghajtású városi autóbuszt.

A szakmai nap meghívottai részt vehettek a BYD cég magyarországi első, komáromi gyárában egy látogatáson is, ahol testközelből figyelhették meg az elektromos városi autóbuszok gyártásának folyamatait, megtekinthették a még „kibelezett” járműveket. Érdekesség, hogy a buszok gyártása teljes mértékben kézi erővel, robotok mellőzésével történik, a megrendelők egyedi igényei alapján.

A BYD T3 furgon, amely tulajdonságainál fogva cégünknél is bevethető lenne, egy alacsony energiafogyasztású és nagy teljesítményű, tisztán elektromos hajtású logisztikai jármű, erős villanymotorral, automata váltóval, könnyű kezeléssel és karbantartással (sok szempontból nagyon hasonló a Nissan ENV200-hoz). A BYD1S NMC 50,3 kWh kapacitású akkumulátornak köszönhetően a jármű akár 300 km-t is képes megtenni egyetlen töltéssel. Az akkumulátorok teljes feltöltése egyenárammal 1,5 órát vesz igénybe. Az otthon vagy bármely nyilvános töltőállomáson elvégezhető AC töltés több időt vesz igénybe, mint a DC töltés. A 3,5 m^3-es rakodási térfogatával és a 920 kg-os teherbírásával a BYD furgon a legtöbb logisztikai, szállítási feladatra alkalmas. A hagyományos üzemanyagú furgonokat összehasonlítva az elektromos hajtású kisteherautókkal: az elektromos járművek működési költségei jóval alacsonyabbak.

Két oldalsó tolóajtóval és a teljes hátsó ajtó kinyílással a BYD furgon szinte minden feladatra alkalmazható. Zéró károsanyag kibocsátás, csendes működés. Fékezéskor és a gázpedál felemelésekor a kinetikus energia villamos energiává alakul, ezzel töltve az akkumulátort. Az energiatakarékos regeneratív fékrendszer csökkentheti a fékbetét kopását és növeli a hatótávolságot. A BYD T6 7,5 tonnás és a BYD T8 18 tonnás elektromos teherautók szintén számos előnyös tulajdonsággal rendelkeznek az azonos kategóriájú, benzines és dízel meghajtású társaikhoz képest.

A szakmai nap „méltó” zárásaként, lehetőség nyílt a bemutatott járműveket vezetni is, amely mondhatom „hatalmas” élmény volt, (főképp a buszra gondolok). A vezetési élmény leginkább egy automata váltós, kitűnő gyorsulású gépjárműre hajaz. A bemutató résztvevőire rendkívül jó benyomást tettek a praktikus, felhasználóbarát, alacsony fenntartási és működési költségű járművek, melyeket ráadásul Magyarországon fognak gyártani, ami reményeink szerint egy alacsonyabb bekerülési költséget jelent majd. A szakmai bemutató résztvevői számára az is egyértelművé vált, hogy a közlekedés jövője az elektromos autózás, ami reméljük nem lesz túl „megrázó” élmény.

Balta Bernadett

A FAGYKÁROK ELKERÜLHETŐK!

A hideg nem csak a vízmérőkben, de a vezetékekben vagy csatlakozási pontokon is kárt okozhat. A legutóbbi igazán fagyos télben, 2017. év elején a BAKONYKARSZT Zrt. üzemeltetési területén, közel 500 db vízmérő fagyott el.

A hideg ellen érdemes, mondhatni szükséges védekezni, amit az aknafedél nikecell vagy kartonpapír szigetelésével tehetünk meg. Ezenkívül azt sem árt ellenőrizni, nincs-e víz az aknában, helyén van-e az aknafedél. Ha az akna nem elég mély (legalább 90 cm), vagy ha az akna oldal irányból is lehűlhet, a vízmérőt és az aknában lévő vízvezetéket is tanácsos betakarni jó hőszigetelő anyaggal (pl. ásványgyapot, hungarocell), majd arra PVC fóliát teríteni. Kiemelt figyelemmel legyünk azon vezetékszakaszokra is, amelyek kevésbé védett helyen (falon kívül) vannak, ezeket is célszerű szigetelőanyaggal védeni. A nyaralók, vagy vidéki házak különösen ki vannak téve a fagyás veszélyeinek, érdemes ezeket a rendszereket víztelenítteni a téli időszakra.

Bajt azonban nem csak a fagy, de az olvadás is okozhat. Mindenképpen javasoljuk felhasználóinknak, hogy a nyaralókban, hétvégi házakban minél előbb végezzék el a vízmérő, a vezetékrendszer és csatlakozási pontok ellenőrzését, mert az időjárás enyhülésével – az esetleges elfagyást követően – nagyobb károk keletkezhetnek, melyek pedig a rendszeres ellenőrzéssel elkerülhetők.

Ha a felhasználó a vízmérő rendellenes működését vagy hibáját, sérülését észleli, köteles azt a víziközmű-szolgáltatónak haladéktalanul bejelenteni, hogy az esetleges további károk megelőzhetőek legyenek.

Elfagyott vízmérők

VÁRPALOTA:

SIKERES ÜZEMLÁTOGATÁS, FIGYELMES GYEREKEK

A Gyermekmosoly Nagycsaládos Egyesület elnöke kereste meg a Várpalotai Üzemmérnökség vezetését azzal a kéréssel, hogy tegyük lehetővé 10-15 gyermeknek, hogy megismerhessék: „milyen úton kerül a víz a csapba, és hová tűnik a lefolyóból?”. Ilyen kérésre persze csakis az igen lehetett részünkről a helyes válasz.

A megbeszélt időpontban megérkezett hozzánk a csapat. Meglepetésünkre az érkező érdeklődők nem egyidősek voltak, hanem 10 és 15 év között volt az életkora a társaság tagjainak. Kicsit féltünk attól, hogy a gyermekek figyelmét így nehezen tudjuk lekötni. A félelmünk alaptalannak bizonyult.

Pisszenés nélkül nézték végig a BAKONYKARSZT Zrt. ismertető filmjét. Figyelmesen hallgatták Várpalota vízellátásáról, valamint a szennyvízelvezetésről és tisztításról szóló előadásokat. A Bánta pusztai ivóvíz bázison, ahol az eseményt illusztráló képünk is készült, valamint a Várpalotai Szennyvíztisztító telepen pedig közvetlen közelről láthatták a víztermelés, illetve a -tisztítás műtárgyait.

Természetesen a gyakorlati bemutató sem maradhatott el, volt szivattyúindítás, leállítás, dugulás elhárítás, daruzás. Örömmel fogadtuk, hogy az előadások és a bemutatók alatt, úgy a kicsik, mind a nagyok több kérdést is feltettek a hallottakkal kapcsolatban.

H. Z.

Makai Ferenc üzemmérnökségvezető a Bánta pusztai ivóvízbázist mutatja be az érdeklődő gyerekeknek és kísérőiknek

NEMESGÖRZSÖNY:

VÍZÜGYI – TŰZÜGYI CSIPET-CSAPAT ÉPÍTÉS

„Hallottad, mi volt?” „Na, ne mondd már!” – hallod a folyosón, a konyhában a suttogást, susmorgást, és fogalmad sincs, hogy mi történt azon a péntek délutáni csapatépítésen. Oké, akkor majd én elmesélem, de ne mondd el senkinek! ☺

Talán köztudott, hogy a pénzügyi osztály az idei év második felében bővült egy csoporttal, így elérkezettnek látszott az idő, egy ismételt csapatépítésre. Valahogy adta magát a helyzet. Vízmű, üzemegység, szülőfalu, egyszóval Nemesgörzsöny. Miért is ne, ha már minden összepasszol. Kérdés csak az időpont, mikor is tűzzük napirendre a lelkesen fogadott csapatépítés újabb állomását.

Kezdődhetett a szervezés, a helyi vendéglátó egység megkeresése. A hely adott, a többi majd alakul. A jelszó: a jókedvet mindenki hozza magával! És ki, kit és mit hoz magával? Jelentkezésben nem volt hiány. Férjek, feleségek, barátok, barátnők. És persze a kis vendégfogadó családom is csatlakozott a „gazdasági szektorhoz”, amit még kiegészített az informatikai csoportunk két tagja, illetve az értékesítési osztály számlázáson dolgozó oszlopos kolléganője is, és ki ne felejtsem a veszprémi tűzoltó csapatot sem. Itt a címszó: ápoljuk a jó kapcsolatokat.

Az a bizonyos péntek. Lázas készülődés folyik Nemesgörzsönyben. A helyi vendéglátó egységben sürgölődnek a konyhán, lassan összeáll a vendéglátó vacsora. Közben a Győrffy rezidencián előkerül a finom házi sonka, házi zsír, a friss ropogós kenyér, és a nagymama finomabbnál-finomabb süteményei. Természetesen a gyümölcs sem maradhat el a „terülő” asztalról. Nem csak a vegetáriánusok kedvéért, s persze folyékony formában.

A kollégák mindeközben mit sem sejtve, könyvelnek, utalnak, egyeztetnek. Folynak a napi megszokott munkálatok, várva a nap végét, amikor végre irány Nemesgörzsöny.

A munkában megfáradtakat, a Győrffy rezidenciára érkezve terített asztal várta, roskadásig teli finomságokkal. Kezdetét vette a programsorozat, melyek között szerepelt a helyi szarvasmarhatelep megtekintése is, amit sajnálatos módon a „gyümölcsfogyasztók” miatt el kellett halasztani. Már nem fért bele a bőséges kínálatba.

A kellő hangulat megalapozása, és a szülőházam megtekintése után a következő célállomás a falu központja, a helyi kiszolgáló egység feltérképezése. Vizes csapatunkat a tűzoltók hada várta, így megérkezésünkre elég forró lett a hangulat, amit oltani kezdtünk közösen, a szomjunkkal együtt.

Közel félszázan verbuválódtunk össze, így nem is olyan kis csapatépítés kerekedett belőle. Mindenki elfoglalta helyét az asztaloknál, s kezdetét vette a bőséges vacsora, a zenés-táncos mulatság. A táncparkett az este folyamán egy percre sem maradt üresen. A talp alá valót egy szintén „helyi” zenés duó húzta. Hajnalig tartó mulatozást követően, mindenki elégedetten, kopott cipővel ugyan, de teli hassal térhetett haza.

A „tett” helyszínét, természetesen a jó házigazda módjára, magam hagytam el utoljára. Búcsúzóul imigyen szóltam a helyi vendéglátóshoz: nem utoljára volt Nemesgörzsönyben „tüzes-vizes” táncmulatság!

Győrffy Viola

NÉGYEZER KILOMÉTER AUSZTRÁLIÁBAN

KALANDOK AZ ÖTÖDIK KONTINENSEN

Egyszer volt hol nem volt…, bár mesének tűnik, de nem az, hogy elindultunk „látogatóba” Ausztráliába. Barátaink meghívására, egy kisebb repülő út, úgy 26 óra után meg is érkeztünk a távoli kontinensre, a télből a nyárba. Azt hittem a készülődés során, hogy majd a hidegből a melegbe való utazás megvisel, de az idő eltolódás roszszabbnak bizonyult, és az is, hogy a nap „nem jól van” az égen, délben van északon. No, de mivel az ember a legalkalmazkodóbb „állat” a földön, s erre emlékezve nekem is sikerült átállni, a gyerekekről nem is szólva.

Barátaink lassan 10 éve élnek Ausztráliában, az országon belül laktak már több részen. Bejárták szinte az egész kontinenst, így viszonylag magabiztosan tájékozódva tudtak segíteni nekünk abban is, hogy merre érdemes kirándulni, melyek azok a helyek ahova érdemes elautóznunk, még akkor is, ha „bázisunktól” Perth-től akár 900 km-re fekszik. Nyugat-Ausztrália változatos partszakaszaival és nemzeti parkjaival elkápráztatott minket, annak ellenére, hogy a megtett majd’ 4000 km-rel csak egy részét jártuk be.

Első hét az átállás jegyében zajlott, csak a környéken kirándulgattunk. Strandoltunk a város óceáni part szakaszain, és megünnepeltük lányunk, Bíborka negyedik szülinapját is egy óceánparti piknik keretében. Pár napot rá kellett szánni arra is, hogy felkészüljünk több hetes bolyongásunkra Dél Ausztrália felé. A kalandosnak ígérkező túrának egy lakóbusszal indultunk neki. Olyan csodálatos, különleges sziklás partszakaszokat láttunk, hogy a geológusok is elalélnának a látványtól. Etettünk a halászokhoz szokott rájákat, melyek kiúsztak a sekély vízbe. Könnyűbúvárkodásunk során tenyérnyi vitorláshalakat láthattunk természetes közegükben. Egy alkalommal sikerült meglovagolnom a hullámokat is, csak éppen alulról. Szerencsére valahogy sikerült kivergődnöm az erősen hullámzó óceánból, így aztán végül nem kellett a hazaszállításomról gondoskodni a biztosítónak. ☺

Dél-Ausztráliai túránkból visszatérve, pár napos pihenést követően elindultunk északra. Úti célunk ezúttal a Kalbarri Nemzeti Park vörös sziklás kanyonja, és az ottani partszakasz. Odafelé menet több érdekes helyen is megálltunk, így a Pinnacles-nél, ahol egy erősen sárga homokos földön fura sziklaképződményeket kerülgettünk. Szálláshelyünkön – ami egy bérelt mobil ház volt – hatalmas papagájok jártak inni a kerti csaphoz, ami pár méterre volt a teraszunk közelében. Esténként pedig kenguruk ugrándoztak a szemközti focipályán, friss füvet legelészve. A Kalbarri kanyonban megtapasztaltuk a csaknem elviselhetetlen 45 fokos hőséget, cserébe viszont pazar látványban volt részünk. Ezt követően pihentünk az óceánparton, pelikánok társaságában, akik szintén hozzászoktak az emberek jelenlétéhez. Kalbarrihoz közel fekszik Ausztrália 3 rózsaszín tavának egyike, melyet nem hagyhattunk ki, lévén a rózsaszín a kislányom kedvenc színe. Gyönyörű, ugyanakkor bizarr látványt nyújtott a színét a sós vízben élő algáktól kölcsönző tó.

Élményekben dús napjaink talán legemlékezetesebbje a hazautazásunk előtti nap volt, amikor házigazdánk, egy kölcsönkért motorcsónakkal, átvitt minket egy Perth-el szembeni kis szigetre, Carnac Island-re, ahol hatalmas oroszlánfókák heverésztek a parton. Az Indiai-óceán türkiz színű vízében a fókáktól pár méterre fürdőztünk. Kisfiam olyan közel ment hozzájuk, hogy rá kellett szólni: ők mégis csak vadállatok, még ha a közeledésünkre lustán, épphogy csak felemelték a fejüket. A szigetről visszatérve felhajóztunk a folyón a „city”-be, ahol Perth belvárosát a folyó felöli oldaláról csodálhattuk. A folyó felszínén rengeteg méretes, 30-40 cm-es medúza úszkált.

A földrajzi, természetrajzi csodák mellett találkoztunk a mindennapi élethez kapcsolódó „csodákkal” is. Így például azzal, hogy milyen könnyű autót venni. Az átíratás talán még 10 percig is eltartott, kaptunk egy rendszámot és kész. Forgalmi, eredetiség vizsga, ismeretlen dolgok. Ami kellemesen sokkolt minket, hogy 100 forinttal kevesebbért tudtunk tankolni, mint otthon, és még létezik 92-es benzin. Az emberek a boltokban, kiszolgálóegységekben, mindig kedvesek, és türelmesek. Nyilvános toalettek minden „utolsó” kis kirándulóhelyen, településen teljesen felszerelve, tisztán működnek, és ingyenesek. Egy dolgot viszont csak ezek után az ausztrál hetek után tudtam meg igazán értékelni. A vizet, az iható csapvizet. Itthon, manapság a csapból is az folyik, hogy vigyázzunk rá mert kincs. Ott viszont biztosan az lenne, ha lenne! Mert, ami ott a csapból folyik az ihatatlan, de a boltban vásárolható víz is borzalmas. Vagyis, lenne dolga a magunkfajta vízműves embereknek!

Kiss Balázs

A tűzcsapok nem kifejezetten művésziek.

A vízmérő leolvasó nem szakad meg az aknafedél nyitásakor.

VII. GYALOG-A-KARSZT

TÚRA A CUHA-SZURDOKBAN

Hét éve, hogy hagyományteremtő jelleggel létrehoztuk azt a bakonykarsztos programsorozatot, melynek minden évben az utolsó állomása a gyalogtúra. Idén sem történt másképp, így a nyári balatoni kerékpározás és a kora őszi kádártai pecázás után, október 12.-én harmincheten vágtunk neki Magyarország egyik legszebb turista útvonalának, a Zirc és Bakonyszentlászló között húzódó Cuha-völgynek.

Pontosan ugyanezt az útvonalat jártuk be 2013-ban az első GYALOG-A-KARSZT alkalmával pontosan. Nem véletlen az „ismétlés”, hiszen a felső Cuha-szurdok páratlan természeti adottságai és könnyű megközelíthetősége miatt ideális terep mindenkinek.

Reggel, kellemes napsütéses, igazi őszi kirándulóidő fogadott minket Zircen, a vasútállomáson, ahova a gyülekezőt szerveztük. Az ilyenkor szokásos „rutinműveletek” után a piros jelzésen indultunk el Porva-Csesznek irányába. Igazán jól haladtunk, köszönhetően a száraz, jól járható erdei ösvényeknek, valamint a társaság legifjabb tagjainak, akik a csapat élén járva elég sportos tempót diktáltak.

Az első nagyobb pihenőnket Porva-Csesznek vasútállomáson töltöttük. Az út addigi részén más túrázókkal alig találkoztunk, viszont a következő, Vinyéig tartó szakaszon már sokan járták a szurdokot. Az előző időszak csapadékhiányos időjárásának következtében a gázlóknál a Cuha-patak vízszintje nem okozott különösebb gondot az átkelésnél senkinek. A patak magas vízállása, a gázlókon való átkelést nagyon megnehezítheti, és erősen lassíthatja a haladást, főleg a hétvégi csúcsidőszakokban. Most azonban nagyon jó időben értünk Vinyére, ahol mindenki ki tudta nyújtóztatni elfáradt végtagjait, és a helyi büfében kapható kiváló tönkölylángos mellett elbeszélgettünk a vonat indulásáig hátralévő időben.

Ismét egy jó hangulatú közös túrával lettünk gazdagabbak. Bízom benne, hogy ez a jól bevált program a későbbiekben is érdeklődőkre talál és egyre több kiváló túraútvonalat ismerhetünk meg cégünk üzemeltetési területén.

K. M.

BAKONYI KARSZTVÍZ
BAKONYKARSZT VÍZ- ÉS CSATORNAMŰ Zrt.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
A szerkesztőség és a kiadó címe: Veszprém, Pápai út 41. Tel.: (88) 411-141.
Felelős szerkesztő: Laki Pál. Felelős kiadó: Kugler Gyula vezérigazgató.
Nyomda: OOK-PRESS Kft.
Felelős vezető: Szathmáry Attila ügyvezető igazgató.
Készült 2.500 példányban.